

*Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).
Спеціальність – 281.*

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2024. № 6.

**DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2024.6.8>
УДК 351:378**

Р. С. Кропивницький,

*к. держ. упр., доцент кафедри державного управління
у сфері цивільного захисту, Інститут державного управління та наукових
досліджень з цивільного захисту*

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-8841-4675>

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПІДГОТОВЦІ МАГІСТРІВ З ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

R. Kropyvnytskyi,

*PhD in Public Administration, Associate Professor of the Department of Public
Administration in the Sphere of Civil Protection,
Institute of Public Administration and Research in Civil Protection*

INNOVATIVE TECHNOLOGIES IN THE PUBLIC ADMINISTRATION TRAINING'S OF MASTERS

Серед пріоритетних напрямів державної політики, в прагненні інтегрувати вітчизняну вищу освіту і науку в освітній та дослідницький простір Європейського Союзу, між іншим, визнано якісну вищу освіту та розвиток інновацій. Належне вирішення цього завдання можливо лише за умов системного підвищення якості освіти, модернізації змісту та форм організації навчального процесу, впровадження передових освітніх інновацій та інформаційних технологій.

У статті досліджено сучасний стан та можливості трансформації навчального процесу у напрямі індивідуалізації освітньої комунікації і взаємодії, формування творчого і критичного мислення та збільшення активної роботи здобувачів вищої освіти. З'ясовано, що використання інноваційних технологій у навчальному процесі є досить ефективним і актуальним. Це пов'язане з тим, що використання інноваційних технологій передбачає максимально дієву синергетичну участь у навчальному процесі як викладачів, так і самих здобувачів вищої освіти, що сприятиме якісному освоєнню, поглибленню та оновленню теоретичних знань, розвитку практичних умінь і навичок, необхідних здобувачам вищої освіти для майбутнього ефективного та конкурентноспроможного виконання завдань у професійній сфері.

The modern rapid development of innovative technologies in the world has become the introduction of vital reforms in education. These reforms turned education into a real productive sector of the economy. Ukraine, which has declared the irreversibility of the European and Euro-Atlantic course, to meet these challenges, must ensure the real innovative technologies development in education. This development should involve reforming the educational process content in accordance with democratic human-centered values, modern scientific achievements and market economy requirements. As for innovations in education, the education system itself should be and is not only a passive consumer of innovative technologies, but also an active producer and supplier of them. This system should ensure appropriate training of future competitive specialists, including in the field of public administration. According to Ukrainian scientists, domestic innovative activity in the sphere of education is characterized by a certain lack of integrity and systematicity regarding the development, justification, implementation and mastering of innovative technologies. In the leading countries of the world, research into the innovative technologies introduction in education has been conducted since the end of the fifties of the last century, and in the domestic scientific opinion, the term "innovations in education" began to be gradually used only from the mid-eighties, which was connected with the restructuring processes the Soviet educational system. But, despite a significant amount of innovative technologies introduction research into the higher education institutions educational process, there are currently no unified systematic approaches to this.

High-quality higher education and innovations development have been recognized as a priority direction of state policy, in the context of Ukraine's higher

education and science integration into the European Union's educational and research space. Effective development of this direction is possible only under the conditions of systematic improvement of the education quality, modernization of the educational process content and forms in organization, implementation of advanced educational innovations and information technologies.

The current state and possibilities of the educational process transformation in the individualization direction of educational communication and interaction, the formation of creative and critical thinking and the increase of student's independent work of higher education were examined in this article.

The use of innovative technologies in the educational process is quite effective and relevant was found by author.

First of all, this is related to use of innovative technologies, which implies the maximum active synergistic participation of teachers and students in higher educational process. This will contribute to the high-quality mastering, deepening and updating of theoretical knowledge, development of practical abilities and skills necessary for higher education applicants for the future effective and competitive performance of tasks in the professional sphere.

Ключові слова: *публічне управління та адміністрування, підготовка магістрів, освітній процес, освітні методики, інноваційні освітні технології.*

Keywords: *public administration, master's training, educational process, educational methods, innovative educational technologies.*

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Сучасний стрибкоподібний розвиток інноваційних технологій у світі став причиною впровадження життєвонеобхідних реформ і в освіті, що перетворили її на реальний продуктивний сектор економіки. Для задоволення цих викликів Україна, що задекларувала незворотність європейського та євроатлантичного курсу повинна забезпечити реальний розвиток інноваційних технологій в галузі освіти шляхом реформування змісту освітнього процесу відповідно до демократичних людиноцентричних цінностей, сучасних наукових досягнень та вимог ринкової економіки.

Щодо інновацій в освіті, то сама система освіти повинна бути і є не тільки пасивним споживачем інноваційних технологій, але і активним їх виробником та постачальником, забезпечуючи відповідну підготовку майбутніх конкурентоспроможних фахівців в тому числі в галузі публічного управління та адміністрування.

На думку українських науковців, вітчизняній інноваційній діяльності у сфері освіти притаманна певна недостатня цілісність та системність щодо розробки, обґрунтування, впровадження та освоєння інноваційних технологій. Так, у провідних країнах дослідження щодо впровадження інноваційних технологій в галузі освіти ведуться ще з кінця п'ятдесятих років минулого сторіччя, а у вітчизняній науковій думці термін «інновації в освіті» почав поступово використовуватися лише з середини вісімдесятих, що було пов'язано з процесами перебудови ще радянської освітньої системи.

Але, незважаючи на значну кількість досліджень щодо впровадження інноваційних технологій у навчальний процес закладів вищої освіти, на теперішній час відсутні єдині систематизовані підходи щодо цього.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Новітні євроінтеграційні тенденції розбудови вітчизняної освіти створили нагальну потребу щодо «системної трансформації сфери для забезпечення нової якості освіти» [1], впровадження новітніх наукових, освітніх і культурних стандартів та технологій, спрямованих на інтеграцію освіти й науки України в освітній та дослідницький простір Європейського Союзу. В контексті європейського демократичного простору основними рисами сучасної передової європейської освіти є непорушність прав людини та повага до свободи вибору; орієнтація на людину, адаптація освітнього процесу до запитів та потреб людини; забезпечення безпечних, екологічних та комфортних умов отримання освіти; підготовка людини до життя в мінливому світі; формування у людини таких чеснот, як толерантність, емпатія, сприйняття різноманіття ментальних та культурно-релігійних цінностей; уміння вільно комунікувати та бути громадянином глобалізованого, урбаністичного суспільства.

Як свідчить досвід, впровадженню необхідних реформ в вітчизняній освіті дуже добре сприяє світовий розвиток інноваційних технологій, що перетворив освітню галузь на реальний продуктивний сектор економіки. Так система освіти стала не тільки пасивним споживачем інноваційних технологій, але і активним їх виробником та постачальником.

Проблемам інноваційної діяльності в освітній сфері було присвячено чимало досліджень провідних вчених, серед яких К. Ангеловський, О. Арламов, Н. Артикуца, Т. Батюта, В. Биков, І. Беха, М. Бургін, Л. Ващенко, П. Волянський, Г. Герасимова, Л. Даниленко, І. Дичківська, О. Євсюков, В. Журавльов, Л. Ілюхіна, Г. Кисельов, М. Кларіна, О. Козлова, Н. Мединець, М. Михайліченко, А. Ніколс, Н. Новолокова, О. Пехота, Л. Подимова, М. Попель, О. Попова, М. Поташник, А. Прігожина, В. Сластьоніна, А. Терент'єва, О. Усаченко, К. Харченко, А. Хуторський, М. Царенко, М. Шишкіна та інші.

Водночас вітчизняній інноваційній діяльності у сфері освіти притаманна певна недостатня цілісність та системність щодо розробки, обґрунтування, впровадження та освоєння інноваційних технологій, що зумовлює необхідність проведення подальших досліджень, аналізу та систематизації.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

У статті здійснено системний аналіз впровадження та застосування передових інноваційних технологій у навчальний процес закладів вищої освіти, які сприятимуть освоєнню, поглибленню та оновленню теоретичних знань, розвитку практичних умінь і навичок, необхідних здобувачам вищої освіти для майбутнього ефективного та конкурентноспроможного виконання завдань у професійній сфері.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

В сучасних умовах, інтеграції вищої освіти і науки України в освітній та дослідницький простір Європейського Союзу, освітня політика країни зазнає рішучих змін, що віддзеркалюється у глобальних освітніх тенденціях, таких як доступність та неперервність характеру освіти; адаптація освітнього процесу до

запитів та потреб людини; безпечність та екологічність освітнього середовища; цінність освіти для людини та суспільства.

Зазначені тенденції вказують, що провідною функцією освіти є розвиток людини, для найкращого сприяння їй щодо реалізації особистого потенціалу та досягнення власної мети, враховуючи запити та виклики сучасного глобалізованого суспільства. Для забезпечення виконання даної функції, при підготовці магістрів з публічного управління та адміністрування, надзвичайно необхідне впровадження інноваційних освітніх технологій, які безумовно посприяють оптимізації та ефективності навчальних процесів, створенню комфортного освітнього середовища та формуванню майбутніх конкурентоспроможних фахівців.

Серед основних завдань щодо навчання магістрів з публічного управління та адміністрування в Інституті державного управління та наукових досліджень з цивільного захисту є підготовка висококваліфікованих фахівців у галузі управління та адміністрування, здатних критично мислити, розв'язувати комплексні проблеми з публічного управління та адміністрування з акцентом на запобіганні й реагуванні на надзвичайні ситуації, прийнятті управлінських рішень в умовах надзвичайних ситуацій і налагодженні кризових комунікацій в процесі ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, проводити автентичні наукові дослідження та здійснювати науково-педагогічну діяльність.

Згідно з вимогами освітньої програми зі спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування» магістри, між іншим, повинні уміти:

- розробляти національні та регіональні програмні документи щодо розвитку публічного управління, використовуючи системний аналіз і комплексний підхід, а також методи командної роботи;

- здійснювати ефективну комунікацію, аргументувати свою позицію, використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології у сфері публічного управління та адміністрування на засадах соціальної відповідальності, правових та етичних норм;

- розробляти обґрунтовані управлінські рішення з урахуванням питань європейської та євроатлантичної інтеграції, враховувати цілі, наявні

законодавчі, часові та ресурсні обмеження, оцінювати політичні, соціальні, економічні та екологічні наслідки варіантів рішень;

- розв'язувати складні задачі публічного управління та адміністрування, враховуючи вимоги законодавства, виявляти правові колізії та проблеми, розробляти проекти нормативно-правових актів для їх усунення;

- використовувати сучасні статистичні методи, моделі, цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення для розв'язання складних задач публічного управління та адміністрування;

- визначати пріоритетні напрями впровадження електронного урядування та розвитку електронної демократії;

- здійснювати ефективне управління інноваціями, ресурсами, ризиками, проектами, змінами, якістю, застосовувати сучасні моделі, підходи та технології, міжнародний досвід при проєктуванні та реорганізації управлінських та загально-організаційних структур;

- планувати і здійснювати наукові та прикладні дослідження у сфері публічного управління та адміністрування, включаючи аналіз проблематики, постановку цілей і завдань, вибір та використання теоретичних та емпіричних методів дослідження, аналіз його результатів, формулювання обґрунтованих висновків [2].

Саме системне використання освітніх інноваційних технологій надає можливість зробити навчання комфортним, доступним і відкритим; викладачам постійно підвищувати свою педагогічну компетентність і майстерність; здобувачам вищої освіти якісно здобувати теоретичні знання, розвивати практичні уміння і навички, необхідні для майбутнього ефективного та конкурентноспроможного виконання завдань у професійній сфері.

Інноваційні освітні технології. Інноваційні технології, на противагу класичним, характеризуються цілою низкою особливостей, серед яких найважливішими є:

- суб'єктивний тип та характер взаємовідносин між здобувачем вищої освіти та викладачем;

- демократичний, діалогічний, та рефлексивний стиль взаємодії;

- індивідуальні, групові та колективні неформальні форми організації навчального процесу;
- проблемні, пошукові, евристичні та дослідницькі методи навчання;
- ефективні способи отримання та засвоєння інформації, які орієнтовані на пошуково-мисленнєву діяльність [3, 4, 5].

Тут слід зазначити, що в наслідок таких взаємних відносин, викладач здійснює функцію фундатора і лідера співдружності, посередника, ментора і наставника навчання, консультанта та керівника пошуково-мисленнєвої діяльності здобувача вищої освіти, водночас спонукає здобувача вищої освіти мати активну власну позицію, зацікавленість до навчально-пізнавальної діяльності та мотивацію до самовдосконалення і розвитку своїх компетенцій.

Інтерактивні методи навчання. Важливу роль та місце в інтегруванні української вищої освіти в освітній та дослідницький європейський простір відіграють інтерактивні методи навчання, сутність яких полягає в тому, що освітній процес відбувається за безперервної активної комунікації, взаємодії і співпраці здобувачів вищої освіти між собою.

Власне інтерактивні методи сприяють тому, що здобувачі вищої освіти засвоюють усі рівні пізнання (знання, розуміння, аналіз, синтез, оцінювання, застосування), розвивають критичне мислення, рефлексію, емпатію, уміння вирішувати ситуаційні завдання та виклики [6, 7].

Методики розвитку критичного мислення. Методика розвитку критичного мислення – особистісно орієнтована модель навчання, активізує комунікацію та взаємодію здобувачів вищої освіти. В межах даної методики використовується так звана «інтелектуальна провокація», спрямована на розвиток вміння ставити запитання, які спрямовують хід мислення та «фреймінг» («підштовхування»), суть якого полягає в постановці питання таким чином, щоб можна було знайти необхідну відповідь [4, 5, 7].

Під час навчання за інтерактивними технологіями із застосуванням методик розвитку критичного мислення здобувачі вищої освіти отримують навички аналізу критичної ситуації, обговорюють проблему та приймають необхідні управлінські рішення, займають чітку позицію та аргументовують і

обґрунтовують своє рішення, встановлюють причинно-наслідкові зв'язки, прогнозують та планують результати управлінських рішень.

Метод «мозкового штурму». Цікавим та дієвим методом інтерактивного навчання є метод «мозкового штурму», що спрямований на розвиток творчих здібностей шляхом розв'язування складних завдань при певному дефіциті часу. Суть методу полягає в тому, що необхідно запропонувати найбільшу кількість управлінських рішень за невеликий проміжок часу, критично обговорити їх та вибрати і запропонувати найефективніше рішення. Метод «мозкової штурму» є досить універсальний, і його доречно застосовувати як при роботі в групах, так і при індивідуальній роботі.

Метод проєктів. Ще одним із ефективних методів інтерактивного навчання є метод проєктів. Цей метод навчання передбачає, що здобувачі вищої освіти здобувають необхідні компетенції у процесі самостійного планування й виконання практичних завдань (так званих проєктів) різних рівнів складності та тривалості. Така робота над проєктами, як самостійна, так і в складі команди однодумців, якнайкраще мотивує та підштовхує здобувачів вищої освіти до пошукової, дослідницької та винахідницької діяльності. Це вкрай позитивно впливає на компетенції майбутніх державних службовців в розробці та прийнятті неординарних інноваційних управлінських рішень.

Метод конкретних ситуацій (кейс-метод, метод кейсів, метод ситуаційного аналізу). Найбільш емоційно привабливими і професійно необхідними в інноваційному навчанні є імітаційні активні методи, які поділяються на неігрові (аналіз конкретних ситуацій, імітаційні вправи, індивідуальний тренаж) та ігрові (ділові ігри, розігрування ролей, ігрове проєктування). Саме вони є найбільш суттєвими у професійній направленості навчального процесу, бо є важливим засобом орієнтування здобувачів вищої освіти на такі цінності, як краще засвоєння майбутньої спеціальності, оволодіння професійною майстерністю, створення нових, більш цінних, алгоритмів діяльності [3, 4, 8].

Кейс-метод цікавий тим, що дозволяє переглядати «традиційні» ролі викладачів та здобувачів вищої освіти. Так, при застосуванні кейс-методу,

викладач створює умови, що дозволяють розвинути у здобувачів вищої освіти вміння аналізувати, критично мислити, спонукають їх до ефективної дискусії, висвітлення власних думок, ідей, знань та досвіду. В процесі такої комунікації здобувачі вищої освіти, наповнюючи навчальний процес своєю творчою енергією, фактично свідомо приймають частину відповідальності за його результативність на себе.

Завданням кейс-методу є не тільки передання необхідних знань, а навчання здобувачів вищої освіти здатності справлятися з такими досить унікальними та нестандартними ситуаціями, які вимагають певних знань з багатьох наук, що, як правило, виникає в реальних обставинах і вимагає вирішення таких проблем, що реально виникають чи можуть виникнути і потребують прийняття системних управлінських рішень [8].

Працюючи над кейсами здобувачі вищої освіти мають зручну можливість поділитися своїми думками, знаннями, вміннями і досвідом та уважно вислухати один одного. Така синергетична взаємодія, коли здобувачі вищої освіти переймають знання не тільки у викладачів, але і один від одного, досить позитивно впливає на розвиток у здобувачів вищої освіти емпатії, комунікативних здібностей та впевненості у собі. Ці навички сприяють творчому і аналітичному мисленню та допоможуть майбутнім фахівцям при виникненні службових проблем, викликів і криз під час виконання посадових обов'язків.

Метод імітаційного моделювання. До числа інноваційних технологій навчання належить технологія імітаційного моделювання, в процесі використання якої відбувається формування професійних якостей фахівців через занурення в конкретну ситуацію, змодельовану в навчальних цілях. Імітаційне моделювання (англ. simulation) – вид моделювання процесів у досліджуваній системі з відтворенням її вхідних сигналів (параметрів) і одержання кількісних і якісних характеристик її функціонування [9].

Ключовою специфічною особливістю імітаційного моделювання є її ігровий характер, що здійснюється за рахунок безпосереднього розподілу різноманітних ролей. Розв'язання практичних, змодельованих попередньо

завдань, при використанні технології імітаційного моделювання, здійснюється шляхом обіграння розподілених ролей, що вимагає від учасників навчання максимально активної участі та мобілізації інтелектуальних, професійних і ментальних здібностей.

Як свідчать дослідження і практичне використання, впровадження методу імітаційного моделювання при підготовці фахівців з публічного управління та адміністрування є досить дієвим і результативним, що в свою чергу підвищує готовність фахівців до майбутньої професійної діяльності.

Методики з використанням новітніх інформаційних технологій. Використання новітніх інформаційних технологій допомагає більш ефективному та продуктивному навчанню. Так, комплекс сучасних методів і технічних засобів накопичення, збереження, оброблення, передавання та поширення інформації розвиває і розширює навчальні можливості здобувачів вищої освіти щодо вирішення технічних та соціальних проблем. Базові завдання сучасних інформаційних технологій спрямовані на розбудову відкритої і безперервної системи освіти; інтенсифікацію всіх рівнів навчального процесу, підвищення його ефективності та якості; системну інтеграцію предметних галузей знань; розвиток творчого потенціалу та комунікативну здатність; формування інформаційної культури; реалізацію соціального замовлення, обумовленого інформатизацією суспільства. Механізмами нових інформаційних технологій є наявні програмні засоби, текстові, відео і аудіо матеріали, інтернет-ресурси тощо.

Серед новітніх інформаційних технологій значне і помітне місце займають саме хмарні технології. Сам термін «хмара» спочатку вживався суто для позначення безкоштовних хостингів поштових служб для викладачів та здобувачів вищої освіти. На теперішній час хмарні технології пропонують цілий комплекс інших освітніх інструментів.

Сьогодні, за визначенням Національного Інституту Стандартів і Технологій США (NIST), під хмарними обчисленнями (Cloud Computing) розуміють модель зручного мережного доступу до загального фонду обчислювальних ресурсів (наприклад, мереж, серверів, файлів даних,

програмного забезпечення та послуг), які можна швидко надати за умови мінімальних управлінських зусиль та взаємодії з постачальником [10, 11, 12, 13].

Отже, за допомогою хмарних технологій викладач може створити віртуальне навчальне середовище, в якому здобувач вищої освіти отримає вільний доступ до навчальних матеріалів та зможе відразу почати роботу над завданням у спеціалізованій програмі чи пакеті. Водночас викладач має можливість контролювати роботу здобувачів вищої освіти в реальному часі, надавати поради чи допомогу, перевіряти і оцінювати виконані завдання. Також викладач має можливість створювати віртуальні навчальні аудиторії та проводити on-line заходи, такі як лекції, семінари, практичні та лабораторні роботи, конференції тощо.

Сьогодні без хмарних технологій, коли ресурси для опрацювання даних надаються кінцевим користувачам у якості інтернет-сервісу, вже не можливо уявити вітчизняну систему освіти. Це робить навчальний процес зручним, мобільним, доступним та доволі ефективним. Крім того програмні засоби та сервіси постійно еволюційно вдосконалюються та оновлюються.

Так, характерними рисами хмарних технологій є сервісна модель обслуговування, що передбачає представлення мережевих ресурсів у вигляді низки сервісів, налаштованих і готових до негайного використання; а також самообслуговування – можливість самостійно змінити номенклатуру і конфігурацію сервісів, високу автоматизацію процесу управління низкою сервісів; обліковими записами користувачів і споживанням ресурсів; еластичність – динамічний перерозподіл ресурсів, а також використання поширених мережевих технологій [10, 11, 12, 13].

Крім того привабливість та перспективність хмарних технологій полягає в їх відносній економічності та невеликій вартості. Так, при наявності сучасного гаджета та виходу в мережу Інтернет, без додаткових витрат на потужні пристрої, програмне забезпечення чи обслуговуючий персонал, здобувач вищої освіти отримує безкоштовні та безмежні можливості для користування сучасними освітніми технологіями.

Також використання хмарних технологій дозволяє певним чином оптимізувати навчальний процес, налагодити плідну співпрацю викладачів та здобувачів вищої освіти на партнерських засадах, формувати у здобувачів вищої освіти навички комунікації і колективної роботи над спільними проектами, ефективно опрацьовувати великі обсяги інформації та раціонально використовувати час і наявні освітні ресурси.

Саме тому хмарні технології по праву стали повноцінним освітнім інструментом, що дає можливість закладам вищої освіти створювати власний онлайн-простір, а викладачам і здобувачам вищої освіти максимально ефективно формувати персональне освітнє середовище.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У статті досліджено сучасний стан та можливості використання інноваційних освітніх технологій в підготовці магістрів з Публічного управління та адміністрування задля підготовки майбутніх конкурентоспроможних висококомпетентних державних службовців.

Так, сучасний стрибкоподібний розвиток інноваційних технологій у провідних країнах світу став причиною впровадження життєвонеобхідних реформ і в освіті, що перетворили її на реальний продуктивний сектор економіки. Для задоволення цих викликів Україна, що задекларувала незворотність європейського та євроатлантичного курсу повинна забезпечити реальний розвиток освіти шляхом реформування змісту освітнього процесу відповідно до демократичних людиноцентричних цінностей, ринкової економіки та можливостей науково обґрунтованих освітніх інноваційних технологій. Щодо інновацій в освіті, то сама система освіти повинна бути і є не тільки пасивним споживачем інноваційних технологій, але і активним їх виробником та постачальником, забезпечуючи відповідну підготовку майбутніх конкурентоспроможних фахівців в тому числі в галузі публічного управління та адміністрування.

З'ясовано, що використання саме інноваційних технологій у навчальному

процесі є досить ефективним і актуальним. Насамперед це пов'язане з тим, що використання інноваційних технологій передбачає максимально активну синергетичну участь як викладачів, так і самих здобувачів вищої освіти у навчальному процесі, що позитивно сприятиме освоєнню, поглибленню та оновленню теоретичних знань, розвитку практичних умінь і навичок.

Таким чином, використання на практиці вищерозглянутих інноваційних технологій в підготовці магістрів з публічного управління та адміністрування сприятимуть якнайкращому освоєнню, поглибленню та оновленню теоретичних знань, розвитку практичних умінь і навичок, необхідних майбутнім державним службовцям для ефективного та конкурентноспроможного виконання завдань у професійній сфері.

Література

1. Реформа освіти та науки. Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/reformi/rozvitok-lyudskogo-kapitalu/reforma-osviti> (дата звернення: 27.05.2024).

2. Освітньо-професійна програма «Управління у сфері цивільного захисту» підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» (ID 47676) 2023 року. Київ: ІДУНДЦЗ. URL: <https://idundcz.dsns.gov.ua/upload/1/8/7/3/5/1/6/opp-upravlinnia-u-sferi-cz-23.pdf> (дата звернення: 27.05.2024).

3. Новолокова Н.П. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій. Харків: «Основа», 2012. 176 с.

4. Михайліченко М.В., Рудик Я.М. Освітні технології. Київ: ЦП «КОМПРИНТ», 2016. 583 с.

5. Мединець Н.Г. Інноваційні технології в системі освіти України. *Актуальні проблеми в системі освіти: загальноосвітній навчальний заклад - доуніверситетська підготовка - вищий навчальний заклад*. Київ: НАУ, 2017. С. 21.

6. Царенко М.О., Усаченко О.П. Сучасні інтерактивні технології навчання в освіті. *Наша школа*. 2013. № 3. С. 21-27.

7. Батюта Т.В. Інноваційні освітні технології в контексті євроінтеграції. Матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції “Сучасні тенденції викладання іноземної мови професійного спрямування у вищій школі”. Київ: КПІ, 2015.

8. Терент’єва А.В., Волянський П.Б., Євсюков О.П. Можливість застосування методу ситуаційного аналізу в процесі підвищення кваліфікації державних службовців у сфері цивільного захисту. Всеукр. наук.-практ. конф. «Державне управління у сфері цивільного захисту: наука, освіта, практика» (28-29 квіт. 2016р., Харків). Харків, 2016. С. 189-192.

9. Терент’єва А.В., Волянський П.Б., Євсюков О.П. Імітаційне моделювання у процесі підготовки управлінців у сфері цивільного захисту. *Вісник Національного університету цивільного захисту України*. Серія : Державне управління. 2017. Вип. 1. С. 229-236.

10. Биков В.Ю. Хмарні технології, ІКТ-аутсорсинг і нові функції ІКТ підрозділів освітніх і наукових установ. *Інформаційні технології в освіті*. №10. 2011. С. 8–23.

11. Биков В.Ю. Хмарна комп’ютерно-технологічна платформа відкритої освіти та відповідний розвиток організаційно-технологічної будови ІТ-підрозділів навчальних закладів. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2013. № 1. С. 81 – 98.

12. Кисельов Г.Д., Харченко К.В. Застосування хмарних технологій в дистанційному навчанні. Системный анализ и информационные технологии : 15-я международная научно-техническая конференция «САИТ-2013», 27—31 мая 2013, Киев, Украина : материалы. Київ: УНК «ИПСА» НТУУ «КПИ», 2013. С. 351.

13. Шишкіна М.П., Попель М.В. Хмароорієнтоване освітнє середовище навчального закладу: сучасний стан і перспективи розвитку досліджень. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2013. №5. С. 66 – 80.

References

1. Government portal. The only web portal of executive authorities of Ukraine (2023), “Reform of education and science”, available at: <https://www.kmu.gov.ua/reformi/rozvitok-lyudskogo-kapitalu/reforma-osviti> (Accessed 27 May 2024).
2. Institute of Public Administration and Research in Civil Protection (2023), “The educational and professional program "Management in the field of civil protection" for the training of students of higher education of the second (master's) level in the specialty 281 "Public management and administration" of the field of knowledge 28 "Public management and administration" (ID 47676)”, available at: <https://idundcz.dsns.gov.ua/upload/1/8/7/3/5/1/6/opp-upravlinnia-u-sferi-cz-23.pdf> (Accessed 27 May 2024).
3. Novolokova, N. P. (2012), *Entsyklopediya pedahohichnykh tekhnolohiy ta innovatsiy* [Encyclopedia of pedagogical technologies and innovations], Osnova, Kharkiv, Ukraine.
4. Mykhailichenko, M. V. and Rudyk, Y. M. (2016), *Osvitni tekhnolohiyi* [Educational technologies], CP "COMPRINT", Kyiv, Ukraine.
5. Medinets, N. G. (2017), “Innovative technologies in the education system of Ukraine”, *Aktual'ni problemy v systemi osvity: zahal'noosvitniy navchal'nyy zaklad - douniversytet-s'ka pidhotovka - vyshchyy navchal'nyy zaklad* [Actual problems in the education system: general educational institution - pre-university training - higher educational institution], NAU, Kyiv, Ukraine.
6. Tsarenko, M. O. and Usachenko, O. P. (2013), “Modern interactive learning technologies in education”, *Nasha shkola*, vol. 3, pp. 21-27.
7. Batyuta, T. V. (2015), “Innovative educational technologies in the context of European integration”, *Mizhnarodnoyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi “Suchasni tendentsiyi vykladannya inozemnoyi movy profesiynoho spryamuvannya u vyshchiiy shkoli”*, [Materials of the 11th International Scientific and Practical Conference "Modern trends in teaching a foreign language of professional direction in higher education"], KPI, Kyiv, Ukraine.

8. Terent'eva, A. V. Volyanskyi, P. B. and Yevsyukov O. P. (2016), "The possibility of applying the method of situational analysis in the process of improving the qualifications of civil servants in the field of civil protection.", *Vseukr. nauk.-prakt. konf. «Derzhavne upravlinnya u sferi tsyvil'noho zakhystu: nauka, osvita, praktyka»*, [All-Ukrainian science and practice conf. "State administration in the field of civil protection: science, education, practice"], Kharkiv, Ukraine, April 28-29, pp. 189-192.

9. Terent'eva, A. V. Volyanskyi, P. B. and Yevsyukov O. P. (2017), "Simulation modeling in the process of training managers in the field of civil protection", *Visnyk Natsional'noho universytetu tsyvil'noho zakhystu Ukrayiny. Seriya : Derzhavne upravlinnya*, no. 1, pp. 229-236.

10. Bykov, V. Yu. (2011), "Cloud technologies, ICT outsourcing and new functions of ICT units of educational and scientific institutions", *Informatsiyni tekhnolohiyi v osviti*, vol. 10, pp. 8–23.

11. Bykov, V. Yu. (2013), "The cloud computing and technological platform of open education and the corresponding development of the organizational and technological structure of the IT departments of educational institutions", *Teoriya i praktyka upravlinnya sotsial'nymy systemamy*, vol. 1, pp. 81 – 98.

12. Kiselyov, G. D. and Kharchenko, K. V. (2013), "Application of cloud technologies in distance education", *Systemnyy analiz y ynformatsyonnye tekhnolohyy : 15-ya mezhdunarodnaya nauchno- tekhnicheskaya konferentsyya «SAYT-2013»*, [System analysis and information technologies: 15th international scientific and technical conference "SAIT-2013"], UNK "IPSA", NTUU "KPY", Kyiv, Ukraine, May 27-31, P. 351.

13. Shishkina, M. P. and Popel, M. V. (2013), "Cloud-oriented educational environment of an educational institution: current state and prospects for research development", *Informatsiyni tekhnolohiyi i zasoby navchannya*, vol. 5, pp. 66 – 80.

Стаття надійшла до редакції 31.05.2024 р.